

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis, Intercal·lats i Remitits

Preus convencionals

SETMANARI REPUBLICÀ CATALÀ

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PRIM, 201

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

El poble funest RÀPIDA

Si per sobre'l panorama polític vilatà alcem la vista i escorcollem els seus paisatges, ens farà fàstic i pena veure al nostre poble endarrerit per la manca d'idees i sentiments que'l fassin ajuntar a la vida moderna i al progrés evident de tot el món que pensa i sent.

Ens sab greu confessar-ho. A Granollers hi trobem a faltar una esguerra política organitzada per a fer front als nostres *carcundes* i reaccionaris i als lliberals *elàstics* i caciquistes, i als pobres republicans que no han cregut en un partit *sense concejals*, i als miserables conservadors que vegeten en aquesta vila, fent una vida tant reposada i tranquil·la que ja semblen més de l'altre món que d'aquest.

Si un sentiment hi trobem en el nostre poble, és el lliberal en el seu sentit abstracte.

Nosaltres creiem que si'ls republicans de cor, els republicans de sentiment anti-centralista que avorreixen les *piruetes* dels madrilenys que'ns governen, sabessin agrupar-se, en el nostre poble, tindrien una força arrebaçadora que enderrocaria els eterns caciquismes i els seus vots no servirien per a demanar que se concedeixi la Creu de Beneficència al Rei.

Es llastimós que'ls lliberals veraders donin l'espectacle d'unes desconfiances i d'un dubtes que'ls divideixen, quan units foren els veraders representants del poble que els portaria al govern amb tot l'entusiasme d'una idea.

ESTEVE SARROCA

L'ASSEMBLEA DE PARLAMENTARIS CATALANS. — Tingué lloc en el saló del consistori de Barcelona, en mig de gran espectació. Fou un acte admirable, digne de Catalunya; tal volta el de més ressonància des de la Solidaritat.

L'energica actitud dels parlamentaris catalans, a més d'ésser una afirmació de la personalitat de Catalunya, de retruc salva la dignitat a aquest cos esmortuït que s'anomena Espanya.

Quan una nació permanece quieta, indiferent en front els abusos anticonstitucionals de llurs governants, és encoratjador i digne de lloança que hi hagi qui alci sa veu airada de protesta, senyalant els viaranyes que deu seguir el poble.

Per això el gest realitzat pels parlamentaris catalans és doblement d'aplaudir, perquè, a més de significar una digna protesta, respira halenades de renovació que, tal volta, a no tardar hauràn d'ésser recollides com a medi de salvació per les demés regions espanyoles, àdhuc per aquelles que encare se resignen a estar representades per diputats proclamats pel vergonyós article 29.

Amb l'acte del dijous, Catalunya marca una fita a seguir quan els governs no sols no governen bé, sino que amordacen al poble.

Veurem si'ls clams de justícia trobaran ressò en les altures i si seràn atesos, o bé tindrem de anar a l'Assemblea Nacional.

Entretant podem apuntar una data gloriosa més en favor de la virilitat de la raça catalana.

Farsa política

Mai he vist amb bon ulls la manera en que's fa la política en nostre poble.

Alguns que's titulen polítics, en vigílies de eleccions no poden ensenyar com a model la seva conducta dintre'l consistori; però en canvi demostren una tenacitat gran en voler ésser reelegits i recorren, per a aconseguir-ho, a medis no gaire legals.

Volent donar a comprendre que's sacrifiquen per Granollers i el que fan es res per a la nostra vila. I si és que'n dubteu, pregunteu-ho a qualsevol elector el perquè dona'l sufragi a una candidatura determinada, i contestarà senzillament que és com a paga de certs favors rebuts; però mai dirà que dona'l sufragi als que millor defensen els interessos de la vila.

No hem de trobar estrany, doncs, que aguantant-se amb aquests fonaments, no hagin fet res de profit en nostre poble.

I, are que parlem del poble, aquesta gent diuen que l'estimen molt al poble; el seu gust diuen que fóra veure'l ben enlirat i que podés gaudir d'uns drets de llibertats mai vistos. Farsa, no més que farsa! El que pretenen, això sí, es rebaixar-lo; fer-li perdre'ls pocs coneixements que té.

Pot-ser hauràs vist, lector, alguna vegada, una oficina electoral. Allí hi poden haver faltat, si tu vols, cadires, llibres, diaris i fins hasta'l més necessari per a escriure; però mai hi mancarà — fixa-t'hi bé — la clàssica ampolla d'aiguardent que mai s'acaba i això que's dona abundant. Si't trobes a la porta d'algún col·legi en aquell dia, sentiràs un baf de vici i fins veuràs que alguns voten completament borratxos; és dir, que quan un home necessita de més seny, quan és convenient que'l seu cervell estigui ben serè, els polítics, els que diuen voler el bé del poble, l'emborratxen per a que l'únic dret que'ns queda, l'única arma legal de que disposa'l poble, sigui violada i trepitjada per la nostra propia impotència, que no sab imposar-se davant de l'urpada als seus drets.

Diuen que la política no té entranyes; doncs si la política no'n té, menys en tindran els polítics que, sense reparar en medis, s'erigeixen en representants del poble que, en realitat, no existeix. I dic que no existeix, perquè l'home que és elegit per gent incapacitada i per deutors d'ell mateix, s'aguanta en fals i és preferible a ell l'home més humil.

J. CUCH

AIGUA FORTS

XVI

EL BUSCA RAONS. — No pot faltar-hi. En el nostre poble, ensopit i dormilega, no hi podia faltar aquest tipu tant perfectament definit en tots els pobles.

El nostre busca-raons cerca els llacs aquietats per a enverinar los amb el seu contacte.

Té rabia a la pau i quietut i's val de tots els medis per a enemistar i fer barallar als altres, pel gust de contemplar-los, amb el seu somriure irònic.

I no tant sols busca raons, sino que fins cerca ocasions per a esplaiar la seva baixa naturalesa.

Es absolut. Disfruta encenent focs per a fer s'hi en ells una torrada. Creu que en el món no's pot fer res sense ell i per ço procura ensorrar tot el que's fa prescindint del seu mitjà concurs.

S'abriga amb la capa de molts amors i ge-